

Scris de srstanescu pe 23 august 2021, 10:39

Cum si cu ce inghitim „Platforma Crimeea”?

Astazi, premierul Florin Citu, impins de la spate de Klaus Iohannis, mai comite o isprava. Va fi prezent la Kiev, la summitul dedicat crearii asa numitei „Platforme Crimeea”, o initiativa asumata neoficial de partenerul nostru strategic Statele Unite. Cateva state se coalizeaza, facand scut in jurul Ucrainei, in scopul alungarii Federatiei Ruse din Crimeea. Iar Federatia Rusa, extrem de prompt, a taxat acest demers drept un act de agresiune impotriva sa. Dupa aceasta declaratie, orice este posibil.

in 2014, Federatia Rusa a anexat Crimeea, sustinand sus si tare ca este un teritoriu care istoric ii apartine. Tot de atunci Europa s-a ales si cu un conflict militar hibrid in Dombas. Este interesant ca, initial, prefacandu-se ca pica in cursa intinsa, Federatia Rusa a afirmat oficial ca este gata sa participe la „Platforma Crimeea”, cu conditia insa de a nu fi pus in discutie statutul acestui teritoriu, de a se ridica blocada instituita impotriva Peninsulei, in special cea legata de aprovizionarea cu apa, si de a fi determinate fortele ucrainene sa puna capat conflictului din Dombas. O miscare abila, facuta fireste cu scopul de a determina adversarul sa faca precipitat urmatoarea miscare, dezvaluindu-si vulnerabilitatile. Ceea ce s-a si intamplat. Declaratiile initiatorilor platformei, in spatele carora se afla Statele Unite, au dezvaluit repede ca de fapt nu se pune problema unei cooperari internationale in beneficiul locuitorilor Crimeei, ci obiectivul este strict de natura geostrategica. Ideea de a pune o noua presiune asupra Federatiei Ruse. si asta in conditiile in care se stie foarte bine de catre toti analistii politici si militari ai lumii ca Moscova nu are de gand sa cedeze.

Dar cine sunt ceilalti participanti anuntati pana in acest moment la acest summit si care, impreuna cu Statele Unite si Romania, si-au anuntat intentia ferma de a lua loc pe „Platforma”? Cativa aliati traditionali ai Washingtonului, considerati a fi puteri militare semnificative. Respectiv Marea Britanie, Canada si Franta. La care se adauga cateva state, hai sa le spunem satelit: Moldova, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia si Slovacia. Germania si alte state europene din nucleul dur, precum si celelalte state europene din fosta sfera de dominatie sovietica nu au intrat pana in acest moment in respectiva hora. in schimb adera Turcia. in cazul Turciei, care se lupta cu Rusia pentru suprematia militara in Marea Neagra, exista cel putin aceasta explicatie rezonabila.

Summitul urmeaza sa aiba loc azi. Tot astazi, statele pe care le-am enumerat mai sus, la care pe ultima suta de metri s-ar putea adauga si altele, vor semna acest angajament comun. Fara a tine

cont de avertismentul sever transmis de Moscova. Citez: „Participarea oricarei tari si organizatii reprezinta o incalcare directa a integritatii teritoriale a Rusiei”. Sa traduc aceste cuvinte. in orice moment incepand de astazi, Rusia poate considera ca un stat sau altul aterizat pe aceasta „Platforma” o ataca, savarseste un act de agresiune si, ca atare, poate suporta o riposta severa. O riposta severa in viziunea Federatiei Ruse este o riposta militara. Scurt pe doi. Ce castiga Romania si ce pierde intrand in aceasta combinatie?

Este de remarcat faptul ca, la sfarsitul anului trecut, ministrul Apararii, generalul Nicolae Ciuca, a semnat la Kiev, fara a consulta in prealabil Parlamentul Romaniei, fara niciun fel de dezbateri publice, practic pe seste, un acord militar intre Romania si Ucraina. Am interpretat pe buna dreptate acel acord drept un act cu totul si cu totul iresponsabil, care la o adica ne-ar putea pune pe picior de razboi cu Federatia Rusa. si fara sa avem din aceasta perspectiva niciun fel de garantii NATO. Washingtonul a fost cel care ne-a impins in fata pentru a ne asuma o asemenea masura, in scopul de a testa reactiile Moscovei. Conform documentului, asumat totusi ulterior si de Parlamentul Romaniei, tara noastra urma – poate a si facut-o pana in prezent – sa puna la dispozitia Ucrainei, un stat aflat pe picior de razboi cu Federatia Rusa, echipamente militare, iar la nevoie sa intervina in forta, ca un aliat al Ucrainei, daca acest stat va face obiectul unei agresiuni militare mai putin hibride decat cea din Dombas. Romania s-a vulnerabilizat din acel moment. Iar dovada ca asa stau lucrurile este ca documentul semnat atunci nu a fost sub nicio forma insusit de NATO. Oficial este o actiune in afara NATO, iar consecintele ei nu intra sub umbrela NATO. O aventura politica iresponsabila.

La fel cum iresponsabila a fost si aventura Romaniei din Afganistan, care nici ea nu a reprezentat o operatiune de razboi NATO. Un razboi pierdut, care ne-a costat si ne va costa imens in continuare. Dar atunci cand s-a luat aceasta decizie controversata de a trimite trupe in Afganistan, prost inarmate si necorespunzator instruite, Bucurestiul avea totusi cat de cat o justificare. Partea americana a pus aceasta conditie pentru primirea noastra in NATO. Iar Bucurestiul s-a conformat.

Acum atentie: nici „Platforma Crimeea” nu este o operatiune NATO. Ca atare, consecintele posibile, unele previzibile, nu vor putea fi nici ele plasate sub scutul NATO. Iar acum chiar nu avem nicio justificare. Ar putea unii naivi sa-si imaginezeze ca, procedand in forta, Bucurestiul apara sub aspect geopolitic Marea Neagra, o zona cheie, in care echilibrul de forte prin ocuparea Crimeei a fost rasturnat in favoarea Federatiei Ruse. Numai ca, din nou atentie, conform Conventiei de la Montreaux, singurii jucatori semnificativi la Marea Neagra, singurele state care pot plasa nave si submarine militare intr-un numar semnificativ sunt Rusia si Turcia. Romania, alaturi de celelate state riverane, poate plasa forte militare in Marea Neagra, dar intr-un numar nesemnificativ. Iar statutul Crimeei nu schimba din aceasta perspectiva lucrurile. Spre deosebire de Turcia, noi nu avem pentru ce sa ne batem. Statele Unite si celelalte puteri europene pot desfasura simultan sau prin rotatie capacitati navale militare in Marea Neagra, dar doar pentru perioade strict delimitate de timp si intr-un numar rezonabil. in schimb, daca tot vorbim despre securitatea noastra la Marea Neagra, dupa preluarea de catre Federatia Rusa a Crimeei, distanta de la care la o adica Romania poate fi lovita s-a scurtat semnificativ. Am devenit deci mai vulnerabili in fata Federatiei Ruse, iar „Platforma Crimeea” nu va rezolva aceasta situatie. Dimpotriva, lucrurile se complica.

Sugerez Parlamentului Romaniei ca, de urgenta, sa ia in dezbateri acest caz, puterea legislativa

urmand sa cenzureze, asa cum de altfel prevede Constitutia, actele si faptele puterii executive.
Sa fim cu ochii pe ceea ce se intampla azi la Kiev, si sa fim extrem de atenti la reactiile Moscovei.

ADRESA: <http://crct.ro/nyjr>